

Ewangelia z 8 grudnia: Pełna łaski

Ewangelia uroczystości
Niepokalanego Poczęcia
Najświętszej Maryi Panny i
komentarz do Ewangelii. „Bądź
pozdrowiona, pełna łaski, Pan z
Tobą, błogosławiona jesteś
między niewiastami”.

Najświętsza Maryja Panna, już
od poczęcia została zachowana
od zmazy winy, z góry
korzystając z łaski odkupieńczej
śmierci swojego Syna. Dlatego
też mówi nam Ona swoim
niepokalanym sercem:
zawierzcie Jezusowi, On was
zbawia

Ewangelia (Łk 1, 26-38)

Bóg posłał anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja.

Anioł wszedł do Niej i rzekł: „Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami”.

Ona zmieszała się na te słowa i rozważała, co miałoby znaczyć to pozdrowienie.

Lecz anioł rzekł do Niej: „Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca”.

Na to Maryja rzekła do anioła: „Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?”

Anioł Jej odpowiedział: „Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za niepłodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego”.

Na to rzekła Maryja: „Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa!”

Wtedy odszedł od Niej anioł.

.....

Komentarz

W uroczystość Niepokalanego
Poczęcia Najświętszej Maryi Panny
liturgia Kościoła zaprasza nas do

rozważenia poruszającej sceny
Zwiastowania. Święty Josemaría lubił
w nią wchodzić, tak jak we wszystkie
sceny Ewangelii, aby żyć nią od
środku, jako jeszcze jedna postać:
„Nie zapominaj, mój Przyjacielu, że
jesteśmy dziećmi. Maryja, Pani o
słodkim imieniu, jest pogrążona w
modlitwie. Możesz w tym domu być,
kim zechcesz: przyjacielem, sługą,
gapiem, sąsiadem...Ja natomiast nie
ośmielę się być kimkolwiek z nich. Po
prostu ukryję się za tobą i pełen
podziwu będę obserwował, co się
dzieje”[1].

Anioł Gabriel zwraca się do Maryi:
Chaire, kechairitoméne – mówi tekst
grecki. Termin *chaire* to
pozdrowienie, które dosłownie
oznacza „rozraduj się”. Rzeczywiście,
zawsze kiedy Bóg jest blisko,
spokojna radość rozlewa się w duszy.
„Słowo to – zwraca uwagę Benedykt
XVI – powraca w świętą noc na
ustach anioła, kiedy mówi

pasterzom: «Zwiastuję wam radość wielką» (Łk 2,10). Pojawia się znowu – u Jana – przy spotkaniu ze Zmartwychwstałym: «Uradowali się uczniowie, ujrzawszy Pana» (J 20,20). W mowach pożegnalnych pojawia się u Jana teologia radości, która – można by powiedzieć – wyjaśnia głębię tego słowa. «Znowu jednak was zobaczę, i rozraduję się serce wasze, a radości waszej nikt wam nie zdoła odebrać» (Jn 16,22)”[2].

Słowo *chaire* jest po grecku powiązane ze słowem *charis* (co oznacza „łaska”), ponieważ radość jest nierozłączna z łaską. Maryja „była w sposób pełny obdarzona łaską” (w. 28), bo to właśnie dosłownie znaczy termin *kechairitoméne*, tłumaczone jako „pełna łaski”. Bóg wybrał ją, aby była matką swojego Syna, który stał się człowiekiem i dlatego, ze względu na zasługi Chrystusa, została zachowana

od grzechu pierworodnego od chwili, gdy poczęła się w łonie swojej matki.

Pan Bóg zwiastuje jej, że pocznie i porodzi syna, który będzie nazywał się Jezus (co oznacza Zbawiciel).

Będzie on przepowiadany Mesjaszem, który otrzyma „tron Dawida”, a nawet więcej, „Synem Najwyższego”, „Synem Boga” w pełnym tego słowa znaczeniu.

Pocznie go w sposób dziewiczy, bez udziału mężczyzny, poprzez działanie i łaskę Ducha Świętego: „Duch Święty zstąpi na Ciebie, i moc Najwyższego okryje cię cieniem” (w. 35). Podczas drogi ludu Bożego przez pustynię do ziemi obiecanej, obecność Boga ukazywała się poprzez chmurę, która okrywała cieniem świąty przybytek, teraz Duch Święty okryje swoim cieniem ten przybytek obecności Boga, którym jest ciało Maryi.

Dlatego, mówi dalej anioł „Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym”(w.35). Przymiotnik „święty”, ze względu na umiejscowienie w tekście greckim, odnosi się do sposobu narodzenia, można by więc przetłumaczyć na polski to wyrażenie jako „narodzi się w sposób święty”, co oznacza możliwe odniesienie do dziewiczych narodzin.

Maryja, mówiąc po prostu “tak” staje się Matką Boga, który stał się człowiekiem. Benedykt XVI zwracał uwagę, że „Ojcowie Kościoła niekiedy wyrażali to wszystko, mówiąc, że Maryja poczęła za pośrednictwem ucha, czyli przez słuchanie. Przez Jej posłuszeństwo Słowo weszło w Nią i w Niej stało się płodne”[3].

„Tajemnica niepokalanego poczęcia jest źródłem wewnętrznego światła, nadziei i pocieszenia –mówił przy innej okazji Benedykt XVI–. Pośród

prób życia, a szczególnie pośród sprzeczności, których człowiek doświadcza w sobie i wokół siebie, Maryja, Matka Chrystusa, mówi nam, że Łaska jest większa niż grzech, że miłosierdzie Boże jest potężniejsze od zła i potrafi je przemienić w dobro. (...) Owa niewiasta, Najświętsza Maryja Panna, już od poczęcia została zachowana od zmazy winy, z góry korzystając z łaski odkupieńczej śmierci swojego Syna. Dlatego też mówi nam Ona swoim niepokalanym sercem: zawierzcie Jezusowi, On was zbawia”[4].

[1] Św. Josemaría, *Różaniec Święty*, Pierwsza tajemnica radosna.

[2] Joseph Ratzinger – Benedykt XVI, *Jezus z Nazaretu. Dzieciństwo*, Znak, Kraków 2012, s. 42.

[3] Ibidem, s. 54.

[4] Benedykt XVI, *Anioł Pański*, 8 grudnia 2010 r.

Francisco Varo

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/gospel/komentarz-do-ewangelii-pelna-laski/> (22-02-2026)